

ویژگی‌های روان‌سنجی نسخه فارسی مقیاس تجدیدنظرشده انگیزش ورزشی در دانشجویان ورزشکار

مالک احمدی^۱، مهدی نمازی زاده^۲، و پونه مختاری^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۰۹/۲۶ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۰۶/۰۳

چکیده

هدف پژوهش حاضر، ارزیابی ویژگی‌های روان‌سنجی نسخه فارسی مقیاس تجدیدنظرشده انگیزش ورزشی در دانشجویان ورزشکار بود. شرکت‌کنندگان این پژوهش، شامل ۵۰۳ دانشجوی ورزشکار از دانشگاه های ارومیه بودند که با روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای انتخاب شدند نتایج تحلیل عاملی تأییدی، با حذف یک گویه از خرده مقیاس تنظیمات درون‌فکنی‌شده، برازش مدل شش عاملی مقیاس را برای داده‌ها تأیید کرد. همبستگی بالای خرده مقیاس‌های همسان مقیاس تجدیدنظرشده انگیزش ورزشی و پرسش‌نامه تنظیمات رفتاری در ورزش، روایی ملاکی مناسب مقیاس را نشان داد. نتایج آلفای کرونباخ همسانی درونی قابل قبول خرده مقیاس‌ها را نشان داد. در کل، یافته‌ها بیانگر آن است که با حذف یک گویه از خرده مقیاس تنظیمات درون‌فکنی‌شده، نسخه فارسی مقیاس تجدیدنظرشده انگیزش ورزشی را می‌توان برای سنجش انگیزش ورزشی در دانشجویان ورزشکار استفاده نمود.

کلید واژه‌ها: روایی، مقیاس انگیزش ورزشی، دانشجوی ورزشکار

Psychometric Properties of Persian Version of the Revised Sport Motivation Scale among Athlete University Students

Malek Ahmadi, Mahdi Namazizadeh, and Pouneh Mokhtari

Abstract

The aim of present research was to evaluate the psychometric properties of Persian version of the revised sport motivation scale in athlete university students. Participants in this research included 503 athlete university students were selected through cluster random sampling method from universities of Urmia. Confirmatory factor analysis, Pearson correlation coefficient and Cronbach's alpha coefficient methods were used to analyze data. Confirmatory factor analysis confirmed fitness of the six-factor model for data after removing one item of the introjected regulation subscale. High correlations in the same subscales of the revised sport motivation scale and the behavioral regulation in sport questionnaire indicated appropriate criterion validity. Cronbach's alpha coefficients showed an acceptable internal consistency for all subscales. Overall, the findings suggest that Persian version of the revised sport motivation scale after removing one item of the introjected regulation subscale; can be used to assess the sport motivation in athlete university students.

Keywords: Validity, Sport Motivation Scale, Athlete University Student.

۱. گروه تربیت بدنی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه، ارومیه، ایران (نویسنده مسئول)

Email: Malek_Ahmadi61@yahoo.com

۲. گروه تربیت بدنی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان، اصفهان، ایران

۳. گروه تربیت بدنی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، تهران، ایران

مقدمه

امروزه کامل مشخص شده است که انجام فعالیت‌های بدنی و ورزشی با پیامدهای مثبتی مانند افزایش آمادگی بدنی، بهزیستی روانی، عزت نفس و کاهش احتمال ابتلا به بیماری‌ها همراه است. با وجود اینکه اکثر افراد به فواید شرکت در فعالیت‌های ورزشی آگاهی دارند، ولی کمتر در آن شرکت می‌کنند و یا پس از مدتی آن را ترک می‌کنند (سارازین، بویچ، و پای‌تری، ۲۰۰۷). بر این اساس، تعداد زیادی از پژوهش‌ها در سال‌های اخیر به مطالعه علل و انگیزه شرکت و یا ترک فعالیت‌های ورزشی در افراد پرداخته‌اند. انگیزش^۱ را می‌توان به عنوان جهت و شدت تلاش فرد تعریف کرد (سیج، ۱۹۷۱). جهت تلاش اشاره به این دارد که فرد موقعیت خاصی را جستجو می‌کند و به آن گرایش می‌یابد و یا مجذوب آن می‌شود. شدت تلاش اشاره به این دارد که فرد در یک موقعیت خاص چقدر تلاش می‌کند (سیج، ۱۹۷۱).

در تبیین انگیزش، نظریه‌های گوناگونی ارائه شده است. در نظریه‌های قدیمی انگیزش، مانند نظریه سائق، به ماهیت مکانیکی انگیزش توجه شده است. این دیدگاه تا دهه ۱۹۵۰ بر روان‌شناسی انگیزش مسلط بود تا زمانیکه وایت^۲ (۱۹۵۹) بیان کرد که نظریه‌های سنتی سائق نمی‌تواند رفتار افرادی را که از طریق غریز یا سائق رفتار نمی‌کنند، توصیف کند. بر اساس نظریه وایت، انسان انگیزش خود را می‌تواند از شایستگی یا آنچه که او به عنوان "ظرفیت یک ارگانسیم برای تعامل مؤثر با محیطش" توصیف کرد، نیز بدست آورد. دی چارمز^۳ (۱۹۶۸)، شاخه رشدی انگیزش را از طریق شناخت رابطه علی-معلولی

شخصی توسعه داد. علیت شخصی اشاره به «تقلید از رفتار یک فرد، به قصد ایجاد تغییر در محیطش» دارد. دی چارمز، چنین بیان کرد که افراد تمایل دارند خود علت رفتارشان باشند و این می‌تواند منجر به احساس خشنودی فرد شود. او بحث کرد که این تمایل فرد به تسلط داشتن به تقدیر خود، یک عامل اصلی تسریع کننده برای رفتاری است که به صورت درونی برانگیخته شده است. دسی^۴ (۱۹۷۱)، بیان کرد که جنبه‌های شناختی انگیزش وجود دارد و پاداش‌ها به صورت تقویت کلامی و بازخورد مثبت، بر سطوح بالای انگیزش درونی تأثیر دارند. این رویکرد منجر به شکل‌گیری نظریه ارزیابی شناختی (دسی و ریان^۵، ۱۹۸۵) شد که اساس نظریه خودمختاری^۶ (دسی و ریان، ۱۹۸۵، ۲۰۰۰) می‌باشد. از دیدگاه نظریه خودمختاری، انگیزش برای ورزش پدیده پیچیده‌ای است، زیرا ورزشکاران انگیزه‌های چندگانه‌ای برای شرکت در فعالیت‌های ورزشی دارند. مثلاً، ورزشکاران می‌توانند برای پاداش‌ها، ارزیابی‌ها، فشار از طرف والدین یا مربی و یا نظراتی که دیگران نسبت به آنان دارند، برانگیخته شوند (دسی و ریان، ۲۰۰۰). نظریه خودمختاری چارچوب جامعی را برای درک انگیزاننده‌های درونی و بیرونی و نیز تأثیر آنها بر پایداری بیشتر در ورزش و اثرات متفاوت آنها بر فواید حاصل از ورزش فراهم می‌کند (استندج، دودا، و انتومانیس^۷، ۲۰۰۳).

در اساس نظریه خودمختاری، پیوستاری از سطوح انگیزشی ارائه شده است که در آن انگیزش درونی در بالاترین و عدم انگیزش در پایین‌ترین سطح خودمختاری قرار دارند. در انتهای این پیوستار عدم انگیزش^۸ وجود دارد و به حالتی اشاره می‌کند که در

5. Deci

6. Ryan

7. Self-determination Theory

8. Standage, Duda & Ntoumanis

9. Amotivation

1. Sarrazin, Boiché & Pelletier

2. Motivation

3. White

4. De Charms

نشان داده شده است (هو و بنتلر^{۱۱}، ۱۹۹۹؛ لی و هارمر^{۱۲}، ۱۹۹۶). همچنین، در جامعه‌های مختلف مثل مردان و زنان (لی و هارمر، ۱۹۹۶)، ورزش‌های تیمی و انفرادی (پلی‌تر و همکاران، ۱۹۹۵) و کودکان (زاهاریادیس، سورباتزودیس، و گرویس^{۱۳}، ۲۰۰۵) نیز روایی‌سنجی شده‌اند. با استفاده از مقیاس انگیزش ورزشی، نتایج نشان داده است که این مقیاس می‌تواند پایداری در تمرینات ورزشی (پلی‌تیر، فورتیر، والراند، توسون و بریر^{۱۴}، ۲۰۰۱) و احتمال شرکت در فعالیت بدنی (استندیج و همکاران، ۲۰۰۳) را پیش‌بینی کند. انواع انگیزش خودمختار (تنظیمات آمیخته، تنظیمات خودپذیر، و انگیزش درونی) پیش‌بین کننده مثبت عواطف مثبت (پلی‌تر و همکاران، ۱۹۹۵) و اخلاق ورزشکاری (انتومانیس^{۱۵} و استندیج، ۲۰۰۹) می‌باشد. مقیاس انگیزش ورزشی چندین ویژگی مثبت داشت؛ اول اینکه، یک ابزار چند بعدی بود که انواع مختلف انگیزش درونی، بیرونی و عدم انگیزش را اندازه‌گیری می‌کرد. دوم، این ابزار بر چرایی انجام رفتار تأکید داشت. با این وجود، چندین محدودیت نیز داشت. محدودیت اول، با وجود ثبات درونی قابل قبول، برخی خرده‌مقیاس‌ها به ویژه تنظیمات خودپذیر، ضرایب آلفای نسبتاً پایینی داشتند. محدودیت دوم، این مقیاس تنظیمات آمیخته را اندازه‌گیری نمی‌کرد. محدودیت سوم، ساختار هفت عاملی مقیاس همیشه با تحلیل عامل تأییدی، تأیید نمی‌شد (مارتنز و وبر^{۱۶}، ۲۰۰۲). پلی‌تیر، والراند، و سارازین (۲۰۰۷) چنین پیشنهاد کردند که این می‌تواند ناشی از تفاوت در اندازه نمونه، تنوع در روشی که ابزار به کار گرفته می‌شود و دیگر ویژگی‌های مربوط به زمینه مطالعه باشد. از طرفی،

آن، افراد در تلاش برای شرکت در یک فعالیت یا رفتار تحریک نمی‌شوند و یا به فعالیت ارزش نمی‌دهند. انگیزش درونی^۱ اشاره به انجام یک رفتار به خاطر علاقه ذاتی و یا لذت از آن رفتار دارد. بین این دو سطح، انگیزش بیرونی^۲ قرار دارد. تنظیمات بیرونی^۳، تنظیمات درون‌فکنی شده^۴، تنظیمات خودپذیر^۵ و تنظیمات آمیخته^۶، سطوح مختلف انگیزش هستند (دسی و رایان، ۲۰۰۰). فرض بر این است انواع انگیزش نزدیک به هم در این پیوستار، نسبت به انواعی که از یکدیگر دورتر هستند، از لحاظ آماری ارتباط مثبتی دارند (استندیج و تریژر^۷، ۲۰۰۲). به عنوان مثال، انتظار نمی‌رود تنظیمات بیرونی ارتباط مثبتی با انگیزش درونی داشته باشد. مطالعات فراتحلیل، مفهوم‌سازی خودمختاری را به عنوان یک پیوستار تأیید کرده‌اند (چاتزیسارانتیس، هاگر، بیدلی، اسمیت، و وانگ^۸، ۲۰۰۳).

ابزار مختلفی برای اندازه‌گیری انگیزش در ورزش بر اساس نظریه خودمختاری ارائه شده است. پلی‌تیر^۹ (۱۹۹۵)، از پیشگامان تهیه ابزاری برای سنجش انگیزش در ورزش بر اساس نظریه خودمختاری بودند. آنها مقیاس انگیزش ورزشی^{۱۰} (اس.ام.اس) را طراحی و روان‌سنجی کردند. این مقیاس دارای هفت خرده-مقیاس عدم انگیزش، تنظیمات بیرونی، درون‌فکنی شده، خودپذیر، انگیزش درونی برای آگاهی، انگیزش درونی برای انجام کامل، و انگیزش درونی برای تجربه تحریک می‌باشد. در چندین مطالعه، روایی و پایایی قابل قبولی برای این مقیاس

1. Intrinsic Motivation
2. Extrinsic Motivation
3. External Regulations
4. Introjected Regulations
5. Identified Regulations
6. Integrated Regulations
7. Treasure
8. Chatzisarantis, Hagger, Biddle, Smith & Wang
9. Pelletier
10. Sport Motivation Scale

11. Hu & Bentler

12. Li & Harmer

13. Zahariadis, Tsozbatzoudis & Grouios

14. Fortier, Vallerand, Tuson, Briere

15. Ntoumanis

16. Martens & Webber

آن نسبت به مؤلفه‌های انگیزش برای دانش و تحریک، در مدل رتبه‌ای بالاتر انگیزش درونی قرار دارد و همچنین، در ورزش از اهمیت بالایی برخوردار است. از طرفی، گویه‌های ایراد گرفته شده از لحاظ مفهومی و محتوایی، همراستا با تعاریف موجود در نظریه خودمختاری می‌باشد.

لونسدالی، هودگه و روسی^۲ (۲۰۰۸)، پرسش‌نامه جایگزینی را بر اساس نظریه خودمختاری طراحی کردند. آنان دو نسخه از پرسش‌نامه تنظیمات رفتاری در ورزش^۳ را ارائه کردند. نسخه هشت عاملی که شامل ۳۲ سؤال بود و سه شکل انگیزش درونی (دانش، تجربه تحریک، و کمال‌گرایی)، انگیزش بیرونی (که خود شامل چهار مؤلفه تنظیمات بیرونی، درون‌فکنی شده، خودپذیر، و آمیخته می‌باشد) و عدم انگیزش را می‌سنجید. نسخه شش عاملی که ۲۴ آیتیم داشت و به جای سه خرده‌مقیاس مربوط به انگیزش درونی، انگیزش درونی کل را می‌سنجید. فرآیند تهیه، ساخت و روان‌سنجی این پرسش‌نامه در سه مرحله توسط لونسدالی و همکاران (۲۰۰۸) انجام شد. مقیاس تنظیمات رفتاری در ورزش چند ویژگی خوب دارد. اول اینکه، برای پژوهشگران ابزار مناسبی طراحی شد که می‌توانند انگیزش درونی را به طور کلی در پرسش‌نامه شش عاملی یا بر اساس انواع سه‌گانه در پرسش‌نامه هشت عاملی مورد مطالعه قرار دهند. دوم، این پرسش‌نامه، تعداد گویه‌های کمی (۴ گویه) برای هر خرده‌مقیاس دارد. پرسش‌نامه تنظیمات رفتاری در ورزش چند محدودیت نیز داشت. به عنوان مثال، پژوهش‌های بیشتری باید روایی سازه این پرسش‌نامه را مورد مطالعه قرار دهند. همچنین، با وجود اینکه نتایج مطالعه لونسدالی و همکاران (۲۰۰۸)، روایی واگرایی بین خرده‌مقیاس‌ها را نشان داد، ولی تا حدی این تمایز پایین بود و به مطالعه

دسی و ریان (۲۰۰۲)، بیان کردند که تنظیمات آمیخته نیز باید به صورت مجزا از انگیزش درونی مورد بررسی قرار گیرد. در حالیکه در مقیاس اولیه انگیزش ورزشی، تمایزی بین این دو صورت نگرفته بود. در راستای برطرف شدن نقاط ضعف و محدودیت‌های نسخه اول این پرسش‌نامه، مالت، کاوباتا، نوکامب، اوترو-فوررو، و جکسون^۱ (۲۰۰۷)، نسخه شش عاملی مقیاس انگیزش ورزشی را ارائه دادند. این پرسش‌نامه مشابه پرسش‌نامه قبلی بود با این تفاوت که در آن گویه‌هایی برای سنجش تنظیمات آمیخته نیز طراحی شده بود. علاوه بر آن، بر بهبود و اصلاح ثبات درونی و ساختار عاملی نیز تأکید شده بود. این مقیاس ۲۴ گویه داشت که برای هر خرده‌مقیاس، چهار گویه در نظر گرفته شده بود. خرده‌مقیاس‌ها شامل عدم انگیزش، تنظیمات بیرونی، تنظیمات درون‌فکنی شده، تنظیمات خودپذیر، تنظیمات آمیخته و انگیزش درونی بود. در کل، مقیاس شش عاملی انگیزش ورزشی چند ویژگی خوب داشت. پلی‌تیر و همکاران (۲۰۰۷)، در یک مقاله انتقادی، چندین ایراد را برای پرسش‌نامه شش عاملی مالت و همکاران (۲۰۰۷) مطرح کردند. اولین انتقاد آنها مربوط به فقدان روایی افتراقی عامل-های انگیزش درونی، تنظیمات آمیخته، و تنظیمات خودپذیر بود. دومین انتقاد مربوط به روشی بود که به واسطه آن، چهار گویه انگیزش درونی انتخاب شده بودند. سوم اینکه، گویه‌های ۱۹، ۲۰، و ۲۲ دارای مشکل محتوایی هستند. مالت، کاوباتا، و نوکامب (۲۰۰۷)، در پاسخی به مقاله انتقادی پلی‌تیر و همکاران (۲۰۰۷)، بیان کردند که روایی افتراقی مربوط به مؤلفه‌هایی همچون تنظیمات خودپذیر نیاز به مطالعات بیشتر در نمونه‌های مختلف دارد. همچنین، برای مؤلفه انگیزش درونی کل، ۲ گویه از مؤلفه انگیزش درونی برای تکامل، انتخاب شد زیرا

2. Lonsdale, Hodge & Rose
3. Behavioural Regulation in Sport Questionnaire

1. Mallett, Kawabata, Newcombe, Otero-Forero & Jackson

مطالعه دوم از ورزشکاران نوجوان رشته‌های ورزشی بسکتبال و شنا استفاده کردند که نتایج آن تأییدی دیگر بر روایی و پایایی مقیاس در نمونه ورزشکاران نوجوان بود (پلی‌تیر و همکاران، ۲۰۱۳).

اخیراً، مطالعات بر اساس نظریه خودمختاری در حیطه انگیزش ورزشکاران، از این مقیاس استفاده می‌کنند (کالیوش^۳، ۲۰۱۴؛ روکی، پلی‌تیر، و کوچور^۴، ۲۰۱۳). با توجه به سازگار بودن این نظریه با جامعه و فرهنگ ایرانی، علایق انگیزشی فزاینده‌ای در بین پژوهشگران در سال‌های اخیر در زمینه کاربرد نظریه خودمختاری در کشور بوجود آمده است (احمدی، نمازی زاده، و بهزادنی، ۲۰۱۴). با وجود اهمیت مطالعه انگیزش در ورزش از دیدگاه نظریه خودمختاری، ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس تجدیدنظرشده انگیزش ورزشی هنوز در بین ورزشکاران ایرانی مورد بررسی قرار نگرفته است. از طرفی، با توجه به نیازها و اهمیت خاص ورزش دانشجویی که در یک محیط دانشگاهی و در شرایط سنی خاصی انجام می‌شود، بررسی تنظیمات انگیزشی ورزشی می‌تواند مفید واقع شود. بنابراین، هدف پژوهش حاضر، بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی نسخه فارسی مقیاس تجدیدنظرشده انگیزش ورزشی در بین دانشجویان ورزشکار ایرانی می‌باشد.

روش‌شناسی

جامعه آماری پژوهش حاضر شامل تمامی دانشجویان دختر و پسر ورزشکار دانشگاه‌های سراسری و آزاد ارومیه می‌باشند که عضو یکی از تیم‌های ورزشی دانشگاه بودند و در تمرینات شرکت داشتند. تعداد کل این دانشجویان حدود ۲۵۴۱ نفر (۱۲۲۴ دختر و ۱۳۱۷ پسر) بود. برای تعیین حجم نمونه، متخصصان مدل‌یابی معادلات ساختاری تعداد نمونه ۱۵ الی ۲۰

بیشتر نیاز است. از طرفی، در برخی پژوهش‌ها، عدم تفکیک یا همپوشانی بیشتر بین انگیزش بیرونی و تنظیمات درون‌فکنی شده و نیز بین تنظیمات خودپذیر و آمیخته (هولند، شارپ، وودکاک، کامینگ^۱، و دودا، ۲۰۱۰) و مجزا بودن عامل‌ها (ویلادریچ، تورگروسا، و کروز^۲، ۲۰۱۱) نشان داده شده است. همچنین، این پرسش‌نامه برای افراد بزرگسال در ورزش رقابتی طراحی شده است و ممکن است استفاده از آن برای افراد جوان‌تر، به ویژه استفاده از مقیاس تنظیمات آمیخته مناسب نباشد.

تبادل نظرهای زیاد بین پلی‌تیر، ریان و والراند در سال‌های ۲۰۰۸ و ۲۰۰۹، به این نتیجه منجر شد که بسیاری از گویه‌ها به طور نادرست طبقه‌بندی شده‌اند و برخی مفاهیم و تنظیمات، تلفیق یافته‌اند و برخی نیز مفهوم کاملاً روشنی ندارند. همچنین، آنها دریافتند که ۱۲ گویه برای سنجش انگیزش درونی مناسب ولی کاربردی نیست و بهتر است انگیزش درونی به صورت یک بعد کلی، در مقیاس آورده شود (پلی‌تیر، روکی، والراند، دسی، و رایان، ۲۰۱۳). در نهایت، آنها پرسش‌نامه انگیزش ورزشی تجدیدنظر شده را با ۱۸ گویه، بر اساس نظریه خودمختاری و حذف گویه‌های مشکل دار پرسش‌نامه قبلی، تنظیم کردند. آنها برای تعیین روایی سازه و پایایی مقیاس، مطالعه‌ای را در دو نمونه ورزشکار انجام دادند. در مطالعه اول از ورزشکاران بزرگسال رشته‌های ورزشی مختلف استفاده شد که همبستگی درونی خرده‌مقیاس‌ها و نیز همبستگی بالا با پیامدهای مورد انتظار، روایی مقیاس جدید را مورد تأیید قرار داد. همچنین، نتایج تحلیل عامل اکتشافی و تأییدی، ساختار عاملی مدل ۶ عاملی ارائه شده توسط پلی‌تیر و همکاران (۲۰۱۳) را تأیید کرد. آلفای کرونباخ برای تمامی خرده‌مقیاس‌ها بالای ۰/۷۰ بود که تأییدی بر پایایی مقیاس می‌باشد. در

3. Kaliush

4. Rocchi, Pelletier & Couture

1. Holland, Sharp, Woodcock, Cumming

2. Viladrich, Torregrosa & Cruz

لیکرت از یک (کاملاً مخالف) تا هفت (کاملاً موافق) می‌باشد. جهت آماده‌سازی این پرسش‌نامه با استفاده از روش ترجمه-باز ترجمه، ابتدا پرسش‌نامه از زبان انگلیسی به فارسی ترجمه شد و سپس محتوای ترجمه با متن اصلی مقایسه گردید تا اطمینان حاصل شود مفهوم اصلی جملات تغییر نکرده باشد. نسخه اولیه فارسی مجدداً توسط فرد مسلط دیگری به انگلیسی برگردانده شد. متن انگلیسی اولیه با متن ترجمه شده دوم به انگلیسی، توسط کارشناسان مسلط به زبان انگلیسی بررسی گردید. بعد از اصلاحات نهایی، توزیع پرسش‌نامه اجرا گردید.

پرسش‌نامه تنظیمات رفتاری در ورزش: پرسش‌نامه تنظیمات رفتاری در ورزش (لونسدالی و همکاران، ۲۰۰۸) دارای شش عامل و شامل ۲۴ گویه می‌باشد. این پرسش‌نامه ابعاد عدم انگیزش، تنظیمات بیرونی، تنظیمات درون‌فکنی‌شده، تنظیمات خودپذیر، تنظیمات آمیخته و انگیزش درونی را اندازه‌گیری می‌کند. ریشه همه سؤالات با این جمله آغاز می‌شود "من در این ورزش شرکت می‌کنم زیرا...". روش امتیازدهی به صورت مقیاس هفت ارزشی لیکرت (۷) کاملاً درست تا ۱ کاملاً نادرست) می‌باشد. روایی و اعتبار قبال قبولی برای این پرسش‌نامه گزارش شده است (لونسدالی، هوگ، هارگریوز، و انگ، ۲۰۱۴؛ ویلادریچ و همکاران، ۲۰۱۳). روایی و پایایی نسخه فارسی این پرسش‌نامه در ایران توسط احمدی، بهزادنی، و امانی (زیر چاپ) مورد تأیید قرار گرفته است.

یافته‌ها

در جدول ۱، شاخص‌های توصیفی متغیرها شامل میانگین، انحراف استاندارد، چولگی، کشیدگی و همچنین سطح معناداری شاخص‌های چولگی و کشیدگی ارائه شده‌اند. با توجه به این جدول، شاخص

نفر به ازای هر سؤال در پرسش‌نامه‌های کمتر از ۲۰ گویه را پیشنهاد می‌کنند (وانگ و وانگ، ۲۰۱۲). با در نظر گرفتن حداکثر ۲۰ نفر برای هر سؤال حجم نمونه مناسب ۳۶۰ نفر می‌باشد (تعداد کل سؤالات ۱۸ عدد می‌باشد). برای افزایش تعمیم‌پذیری یافته‌ها نمونه به ۵۹۲ نفر افزایش داده شد، که از پرسش‌نامه‌های ارسالی، تعداد ۸۹ پرسش‌نامه تکمیل نشده، ناقص و عودت نشدند و در نهایت داده‌های مربوط به ۵۰۳ دانشجوی تحلیل شد. از این تعداد ۲۶۵ دختر و ۲۳۸ پسر بودند. میانگین سنی شرکت‌کنندگان ۲۲/۳۸ سال و انحراف معیار آن ۲/۶۹ بود. همچنین، میانگین سابقه فعالیت ورزشی شرکت‌کنندگان در ورزش دانشجویی، ۱/۸۷ سال و انحراف معیار آن ۱/۰۸ بود. جهت گردآوری داده‌ها بعد از هماهنگی با مربیان و مسئولین تیم‌های دانشگاهی، با حضور در محل تمرین و در زمان استراحت بعد از تمرینات از ورزشکاران خواسته شد تا پرسش‌نامه‌ها را تکمیل کنند. دستورالعمل‌های لازم نیز در مورد نحوه پرکردن پرسش‌نامه‌ها ارائه شد. تکمیل پرسش‌نامه‌ها به طور متوسط ۱۵ دقیقه زمان می‌برد. روایی پرسش‌نامه به وسیله نسخه ۲۱ نرم‌افزار اس.بی.اس.اس و تحلیل عاملی تأییدی با استفاده از نرم افزار لیزرل نسخه ۸/۵ انجام شد.

ابزارها

مقیاس تجدیدنظر شده انگیزش ورزشی: مقیاس انگیزش ورزشی توسط پلی‌تیر و همکاران (۲۰۱۳) ارائه شده است. این مقیاس دارای ۱۸ گویه می‌باشد که شش بعد انگیزش درونی، آمیخته، خودپذیر، درون‌فکنی‌شده، بیرونی و عدم انگیزش را بر اساس فرضیه‌های نظریه خودمختاری مورد سنجش قرار می‌دهد. سیستم امتیازدهی به روش

روش بیشینه احتمال مقاوم برای انجام تحلیل عاملی تأییدی استفاده شد. ضرائب آلفای کرونباخ برای متغیرهای انگیزش درونی (۰/۷۱)، تنظیم آمیخته (۰/۷۳)، تنظیم بیرونی (۰/۸۱) و بی‌انگیزشی (۰/۷۷) در سطح مطلوب (بالتر از ۰/۷۰) قرار دارند. این ضرایب برای ابعاد تنظیم خودپذیر (۰/۶۶) و درونفکنی‌شده (۰/۶۱) در سطح متوسطی قرار دارند (جدول ۱).

چولگی برای تمامی متغیرها معنادار می‌باشد ($P=0/001$). شاخص کشیدگی نیز به جز تنظیم درون فکنی‌شده، برای تمامی متغیرها معنادار می‌باشد ($P<0/05$). این یافته نشان می‌دهد که توزیع متغیرها نرمال نیست. همچنین، ضریب کشیدگی مردیا برای بررسی نرمال بودن چند متغیری داده‌ها (۱۸۴/۲۹) به دست آمد که در سطح ۰/۰۰۱ معنادار بود. بنابراین توزیع چندمتغیری داده‌ها نیز نرمال نیست. لذا با توجه به نرمال نبودن تک‌متغیری و چندمتغیری داده‌ها از

جدول ۱. شاخص‌های توصیفی و آلفای کرونباخ مقیاس تجدیدنظر شده انگیزش ورزشی

ابعاد انگیزش	میانگین	انحراف معیار	چولگی	سطح معناداری	کشیدگی	سطح معناداری	آلفای کرونباخ
انگیزش درونی	۵/۰۲	۰/۷۰	-۱/۶۵	۰/۰۰۱	۳/۷۰	۰/۰۰۱	۰/۷۱
تنظیم آمیخته	۴/۷۴	۰/۹۰	-۱/۱۲	۰/۰۰۱	۱/۲۶	۰/۰۰۱	۰/۷۳
تنظیم خودپذیر	۴/۸۱	۰/۸۶	۱/۲۳	۰/۰۰۱	۱/۱۵	۰/۰۰۱	۰/۶۶
تنظیم درون فکنی	۴/۵۵	۰/۹۴	-۰/۸۰	۰/۰۰۱	۰/۱۲	۰/۰۰۱	۰/۶۱
تنظیم بیرونی	۲/۵۹	۱/۴۸	۰/۵۹	۰/۰۰۱	-۰/۹۲	۰/۰۰۱	۰/۸۱
بی‌انگیزشی	۲/۵۷	۱/۳۶	۰/۶۵	۰/۰۰۱	-۰/۴۹	۰/۰۰۱	۰/۷۷

روایی ملاکی مقیاس تجدیدنظرشده انگیزش ورزشی است. همچنین نتایج جدول ۲ نشان می‌دهد که رابطه انگیزش درونی با دیگر خرده‌مقیاس‌های نزدیک به آن، یعنی تنظیم آمیخته (۰/۵۰) و تنظیم خودپذیر (۰/۵۸)، بیشتر از رابطه این خرده‌مقیاس با خرده‌مقیاس‌های دورتر یعنی تنظیم درون فکنی‌شده (۰/۳۵)، بیرونی (۰/۰۷) و بی‌انگیزشی (۰/۱۴) می‌باشد. رابطه انگیزش بیرونی با خرده‌مقیاس‌های نزدیکش یعنی تنظیم درون فکنی‌شده (۰/۳۲) بیشتر از ابعاد دور یعنی تنظیم آمیخته (۰/۱۵) می‌باشد. جدول

در جدول ۲، ماتریس همبستگی خرده‌مقیاس‌های مربوط به مقیاس تجدیدنظر شده انگیزش ورزشی و پرسش‌نامه تنظیمات رفتاری در ورزش گزارش شده است. نتایج جدول ۲ نشان می‌دهد که همبستگی خرده‌مقیاس‌های انگیزش درونی، تنظیم آمیخته، تنظیم خودپذیر، تنظیم درون فکنی‌شده، تنظیم بیرونی و بی‌انگیزشی مقیاس تجدیدنظر شده انگیزش ورزشی با ابعاد همسان پرسش‌نامه تنظیمات رفتاری در ورزش به ترتیب (۰/۳۸)، (۰/۵۷)، (۰/۴۹)، (۰/۲۸)، (۰/۴۵) و (۰/۶۱) می‌باشد که تمامی این روابط در سطح ۰/۰۱ معنادار هستند. درواقع این نتایج نشان‌دهنده وجود

I. Criterion validity

۳، شاخص‌های برازش مطلق^۱، تطبیقی^۲ و مقتصد^۳ به تفکیک گزارش شده‌اند. در این پژوهش شاخص نیکویی برازش^۴، شاخص نیکویی برازش تعدیل‌یافته^۵ و ریشه میانگین مربعات باقی‌مانده استاندارد شده^۶ به عنوان شاخص‌های برازش مطلق،

شاخص برازش تطبیقی^۷، شاخص برازش هنجار شده^۸ و شاخص برازش هنجار نشده^۹ به عنوان شاخص‌های برازش تطبیقی و مجذور خی بر درجه آزادی، شاخص برازش ایجاز^{۱۰} و مجذور میانگین مربعات خطای تقریب^{۱۱} به عنوان شاخص‌های برازش مقتصد در نظر گرفته شدند.

جدول ۲. ماتریس همبستگی خرده‌مقیاس‌های تجدیدنظر شده انگیزش ورزشی و خرده‌مقیاس‌های پرسشنامه تنظیمات رفتاری در ورزش

مقیاس تجدیدنظر شده انگیزش ورزشی	مقیاس تجدیدنظر شده انگیزش ورزشی											
	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
۱- انگیزش درونی	۱											
۲- تنظیم آمیخته	۰/۵۰**	۱										
۳- تنظیم خودبیز	۰/۶۵**	۰/۵۸**	۱									
۴- درونفکشی شده	۰/۲۵**	۰/۵۲**	۰/۴۸**	۱								
۵- تنظیم بیرونی	۰/۰۷	۰/۱۵*	۰/۱۱	۰/۲۲**	۱							
۶- بی‌انگیزشی	-۰/۱۲*	-۰/۱۵*	-۰/۱۱	-۰/۰۴	۰/۲۴**	۱						
۷- انگیزش درونی	۰/۲۸**	۰/۲۵**	۰/۴۱**	۰/۲۷**	-۰/۰۲	-۰/۰۶	۱					
۸- تنظیم آمیخته	۰/۲۷**	۰/۵۷**	۰/۵۲**	۰/۲۶**	۰/۲۲**	۰/۰۲	۰/۲۴**	۱				
۹- تنظیم خودبیز	۰/۲۰**	۰/۳۴**	۰/۴۹**	۰/۲۸**	۰/۲۷**	-۰/۰۷	۰/۲۷**	۰/۵۱**	۱			
۱۰- درونفکشی شده	۰/۱۱	۰/۱۹**	۰/۱۹**	۰/۲۸**	۰/۲۴**	۰/۲۰	۰/۲۴**	۰/۴۰**	۰/۲۲**	۱		
۱۱- تنظیم بیرونی	-۰/۰۴	-۰/۰۶	-۰/۰۱	-۰/۰۹	۰/۲۵**	-۰/۱۱	۰/۲۶**	۰/۲۰**	-۰/۰۴	۰/۵۴**	۱	
۱۲- بی‌انگیزشی	-۰/۱۵*	-۰/۲۲**	-۰/۱۶**	-۰/۰۲	۰/۲۲**	-۰/۱۲*	۰/۲۶**	۰/۰۲	-۰/۰۶	۰/۲۰**	۰/۶۶**	۱

7. Comparative Fit Index
8. Normed Fit Index
9. Non-Normed Fit Index
10. Parsimony Fit Index
11. Root Mean Square Error of Approximation

1. Absolute
2. Comparative
3. Parsimonious
4. Goodness of Fit Index
5. Adjusted Goodness of Fit Index
6. Standardized Root Mean Squared Residual

جدول ۳: شاخص‌های نیکویی برازش مدل آزمون شده پژوهش

شاخص‌های برازش مطلق			شاخص
SRMR	AGFI	GFI	مقدار بدست آمده
۰/۰۴	۰/۸۶	۰/۹۱	حد قابل پذیرش
کمتر از ۰/۰۵	بیشتر از ۰/۸۰	بیشتر از ۰/۹۰	
شاخص‌های برازش تطبیقی			شاخص
NNFI	NFI	CFI	مقدار بدست آمده
۰/۹۳	۰/۹۲	۰/۹۵	حد قابل پذیرش
بیشتر از ۰/۹۰	بیشتر از ۰/۹۰	بیشتر از ۰/۹۰	
شاخص‌های برازش تعدیل یافته			شاخص
RMSEA	PNFI	X2/df	مقدار بدست آمده
۰/۰۵	۰/۷۱	۲/۲۹	حد قابل پذیرش
کمتر از ۰/۰۸	بیشتر از ۰/۶۰	کمتر از ۳	

با توجه به جدول ۳ تمامی شاخص‌های برازش در حد مطلوبی قرار دارند و می‌توان نتیجه گرفت که مدل آزمون شده برازش مناسبی با داده‌های گردآوری شده دارد و ساختار عاملی مقیاس تجدیدنظرشده انگیزش ورزشی تایید می‌شود. در جدول ۴، بارهای عاملی، آماره تی و واریانس تبیین شده هر یک از گویه‌ها گزارش شده‌اند.

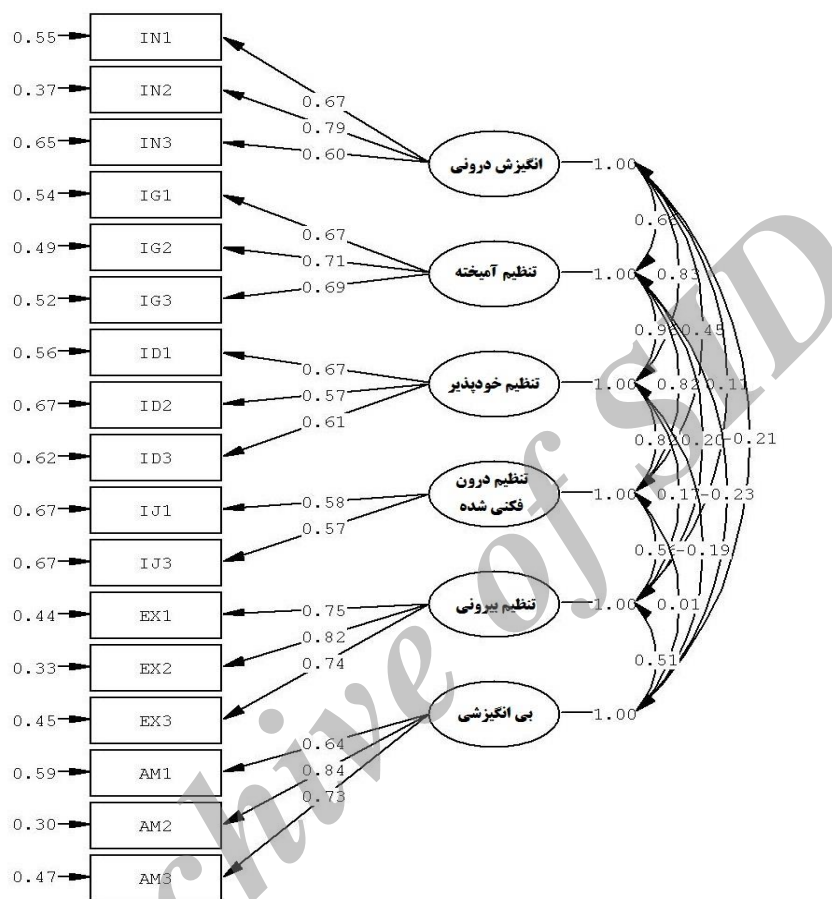
جدول ۴. برآورد پارامتر، بارهای عاملی، آماره تی و واریانس تبیین شده هر یک از گویه‌ها

سازه	گویه	برآورد پارامتر	بار عاملی	آماره تی	واریانس تبیین شده
انگیزش درونی	زیرا با یادگیری بیشتر در این ورزش، احساس لذت می‌کنم.	۰/۵۱	۰/۶۷	۷/۸۳	۰/۴۴
	زیرا دانستن اینکه در این ورزش چگونه می‌توانم پیشرفت کنم، برای من خیلی جالب است.	۰/۷۸	۰/۷۹	۹/۶۸	۰/۶۳
	زیرا کشف استراتژی‌های جدید اجرای ورزشی، برایم لذت بخش است.	۰/۵۲	۰/۶۰	۶/۲۱	۰/۳۵
تنظیم آمیخته	زیرا منظم ورزش کردن، نشان دهنده هویت من است.	۰/۷۸	۰/۶۷	۹/۰۴	۰/۴۵
	زیرا ورزش کردن در راستای اصول زندگی من است.	۰/۷۲	۰/۷۱	۹/۷۵	۰/۵۱
	زیرا ورزش کردن یک بخش جدایی ناپذیر زندگی من است.	۰/۸۲	۰/۶۹	۱۱/۳۲	۰/۴۷
تنظیم خودپذیر	زیرا ورزش یکی از بهترین روش‌هایی است که برای رشد دیگر جنبه‌های زندگی، انتخاب کرده‌ام.	۰/۷۲	۰/۶۷	۹/۴۱	۰/۴۴
	زیرا من این ورزش را به عنوان روشی برای پیشرفت خودم انتخاب کرده‌ام.	۰/۶۹	۰/۵۷	۷/۶۷	۰/۳۲
	زیرا به این نتیجه رسیده‌ام که ورزش روش خوبی برای رشد جنبه‌های با ارزش خودم است.	۰/۶۵	۰/۶۱	۸/۵۰	۰/۳۷

ادامه جدول ۴. برآورد پارامتر، بارهای عاملی، آماره تی و واریانس تبیین شده هر یک از گویه‌ها

سازه	گویه	برآورد پارامتر	بارعاملی	آماره تی	واریانس تبیین شده
تنظیم درونفکنی شده	زیرا زمانی که برای ورزش وقت نمی‌گذارم، احساس بدی پیدا می‌کنم.	۰/۷۶	۰/۵۸	۸/۳۲	۰/۳۳
	زیرا اگر ورزش نکنم، احساس بی‌ارزشی خواهم کرد	۰/۹۰	۰/۵۷	۸/۲۵	۰/۳۲
تنظیم بیرونی	زیرا اگر ورزش نکنم، اطرافیانم از من ناراحت می‌شوند.	۱/۳۶	۰/۷۵	۱۶/۹۶	۰/۵۵
	زیرا نزدیکانم به خاطر ورزش کردن، به من پاداش می‌دهند.	۱/۳۷	۰/۸۲	۱۶/۳۷	۰/۶۶
	زیرا اگر ورزش نکنم، دیگران من را تأیید نخواهند کرد.	۱/۲۷	۰/۷۴	۱۵/۰۳	۰/۵۵
بی‌انگیزشی	قبلاً برای ورزش کردن دلایل خوبی داشتم. اما الان از خودم می‌پرسم که چرا باید این ورزش را ادامه دهم.	۱/۰۴	۰/۶۴	۱۰/۸۹	۰/۴۱
	دیگر نمی‌دانم چه کار کنم، احساس می‌کنم توانایی موفقیت در این ورزش را ندارم.	۱/۳۸	۰/۸۴	۱۹/۱۵	۰/۷۰
	بیشتر از این برای من مشخص نیست، من واقعاً فکر نمی‌کنم که جایی در این ورزش داشته باشم.	۱/۲۱	۰/۷۳	۱۳/۳۵	۰/۵۳

با توجه جدول ۴، تمامی بارهای عاملی بالاتر از حد مجاز ۰/۴۰ قرار دارند. آماره t تمامی گویه‌ها نیز در سطح ۰/۰۰۱ معنادار می‌باشد. در شکل ۱، مدل عاملی آزمون شده پژوهش گزارش شده است.

شکل ۱. مدل عاملی آزمون شده پژوهش

بحث و نتیجه گیری

هدف از مطالعه حاضر، بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی نسخه فارسی مقیاس تجدیدنظرشده انگیزش ورزشی (پلی تیر و همکاران، ۲۰۱۳) در بین دانشجویان ورزشکار بود. در کل، نتایج حاصل از پژوهش حاضر، بیانگر آن بود که با حذف یک گویه از خرده‌مقیاس تنظیمات درون فکنی شده، مقیاس تجدیدنظرشده انگیزش ورزشی روایی ملاکی، همسانی درونی، و برازش مناسب مدل ۶ عاملی در دانشجویان ورزشکار

دارد. براساس نتایج تحلیل عاملی تأییدی، مجذور میانگین مربعات خطای تقریب در پژوهش حاضر ۰/۰۵ به دست آمد که در حد قابل قبولی است. این مقدار در پژوهش پلی تیر و همکاران (۲۰۱۳) به مقدار ۰/۰۶ بود. همچنین شاخص برازش تطبیقی در پژوهش حاضر ۰/۹۵ به دست آمد که در پژوهش پلی تیر و همکاران (۲۰۱۳) ۰/۹۴ بود. شاخص برازش هنجار شده نیز در پژوهش حاضر ۰/۹۲ و در پژوهش پلی تیر و

مطالعه پلی‌تیر و همکاران (۲۰۱۳)، ورزشکاران بزرگسالی بودند که ورزش را حرفه‌ای دنبال می‌کردند. بین خرده‌مقیاس‌های همسان در مقیاس تجدیدنظر-شده انگیزش ورزشی و پرسش‌نامه تنظیمات رفتاری در ورزش، ارتباط مثبت بالایی وجود داشت. این ارتباط بیانگر روایی ملاکی مقیاس تجدیدنظرشده انگیزش ورزشی است. لونسدالی و همکاران (۲۰۱۴) نیز ارتباط مستقیم خرده‌مقیاس‌های همسان دو ابزار را نشان داده‌بودند. بر اساس ساختار نظریه خودمختاری، پیوستاری از تنظیمات رفتاری در انگیزش وجود دارند که در آن عوامل نزدیک‌تر ارتباط مثبت بالایی نسبت به عوامل دورتر دارند (رایان و دسی، ۲۰۰۰). ماتریس همبستگی در جدول ۲، نشان می‌دهد این ارتباط در پیوستار ابعاد انگیزشی موجود در مقیاس تجدیدنظر شده نیز وجود دارد. از طرفی، هر عامل جدا از عامل دیگر می‌باشد و نباید ارتباط خیلی زیاد بوده و همپوشانی با یکدیگر داشته باشند. در پژوهش حاضر حداکثر همبستگی بین متغیرها در حدود ۰/۵۸ و نیز همبستگی بین دورترین متغیرها (انگیزش درونی و بی‌انگیزشی) کمتر از ۰/۲۰ می‌باشد. ریان و دسی (۲۰۰۰) بیان کردند که تنظیم بیرونی و درون‌فکنی شده نشانگر انگیزش کنترلی هستند که در پژوهش حاضر نیز بالا بودن همبستگی بین این دو بعد مؤید این امر است. همچنین انگیزش درونی، تنظیم آمیخته و خودپذیر نیز نشانگر انگیزش خودمختار هستند. در پژوهش حاضر نیز رابطه بالایی بین این سه بعد وجود دارد و تأییدی بر تقسیم‌بندی نظریه خودمختاری به صورت انگیزش خودمختار و کنترل شده است (رایان و دسی، ۲۰۰۰).

پژوهش حاضر چند محدودیت نیز داشت. به عنوان مثال، در زمان جمع‌آوری داده‌ها، دانشجویان ورزشکار برای مسابقات ورزشی بین‌دانشگاهی آماده می‌شدند و امکان دسترسی بعد از مسابقه برای آزمون‌گر میسر نشد. بنابراین، از پایداری زمانی در این پژوهش استفاده

همکاران (۲۰۱۳) ۰/۹۰ بود. نسبت مجذور خی بر درجه آزادی در پژوهش حاضر ۲/۲۹ و در پژوهش پلی‌تیر و همکاران (۲۰۱۳) ۱/۹۳ بود. به طور کلی، با مقایسه شاخص‌های برازش در این پژوهش با پژوهش پلی‌تیر و همکاران (۲۰۱۳)، می‌توان گفت که این ابزار برازش مناسبی نیز در جامعه ورزشکاران ایرانی دارد.

از دیگر یافته‌های پژوهش حاضر، همسانی درونی متوسط برای خرده‌مقیاس‌های مقیاس تجدیدنظرشده انگیزش ورزشی بود. در مطالعه حاضر، آلفای کرونباخ برای خرده‌مقیاس تنظیمات درون‌فکنی شده با حذف یک گویه ($\alpha=0/61$)، خودپذیر ($\alpha=0/66$) و در بقیه خرده‌مقیاس‌ها، ضرایب آلفای بالای ۰/۷۰ بدست آمد. این یافته نیز تا حدودی همسانی درونی متوسط این ابزار اندازه‌گیری را تأیید می‌کند. یکی از دلایل بازنگری و تجدید نظر در مقیاس قبلی انگیزش ورزشی توسط پلی‌تیر و همکاران (۲۰۱۳)، گزارشات همسانی درونی پایین در مطالعات مختلف بود (پلی‌تیر و همکاران، ۱۹۹۵؛ مارتنز و وبر، ۲۰۰۲). در مطالعه پلی‌تیر و همکاران (۲۰۱۳)، کمترین همسانی درونی مربوط به تنظیمات درون‌فکنی شده ($\alpha=0/70$) و تنظیمات بیرونی ($\alpha=0/74$) بود و برای دیگر ابعاد مقیاس، ضرایب آلفای بالای ۰/۸۰ گزارش شده است. بنابراین، با در نظر گرفتن همسانی درونی پایین برای خرده‌مقیاس تنظیمات درون‌فکنی شده پژوهش حاضر و پلی‌تیر و همکاران (۲۰۱۳)، پژوهش‌های بیشتر در فرهنگ‌ها و نمونه‌های مختلف می‌تواند در نتیجه‌گیری قوی‌تر برای استفاده از این خرده‌مقیاس مؤثر باشد. همچنین، یافته‌های تحقیق حاضر بیانگر همسانی درونی نسبتاً پایین خرده‌مقیاس تنظیمات خودپذیر نیز در دانشجویان ورزشکار ایرانی است. این تفاوت را می‌توان به سطح تبحر و نوع آزمودنی‌ها نسبت داد. آزمودنی‌های تحقیق حاضر، دانشجویان ورزشکار بودند و اکثراً ورزش را در سطح کاملاً حرفه‌ای انجام نمی‌دهند درحالی‌که، آزمودنی‌ها در

منابع

- نشده. جامعه آماری این پژوهش شامل دانشجویان ورزشکار دانشگاه‌های سراسری و آزاد شهر ارومیه بودند و یافته‌های این پژوهش باید با احتیاط به کل جامعه دانشجویی ورزشکار تعمیم داده شود. از طرفی، مقیاس شش عاملی بررسی شده در این مطالعه برای سنین دوران دانشجویی بود و با توجه به بلوغ فکری متفاوت دانشجویان با نوجوانان، استفاده از آن برای سنین نوجوانی باید با احتیاط صورت گیرد. زیرا پژوهش‌های قبلی نشان داده‌اند که عامل تنظیمات آمیخته برای سنین پایین‌تر معتبر نیست و باید از مدل ۵ عاملی استفاده شود (وبلادریج، ۲۰۱۳).
- به طور کلی، یافته‌های این پژوهش شواهد اولیه‌ای برای سازگار بودن مقیاس تجدید نظر شده ورزشی به عنوان ابزاری معتبر و پایا برای سنجش تنظیمات مختلف انگیزشی در ورزش دانشجویی فراهم می‌کند. با حذف یک گویه از خرده‌مقیاس تنظیمات درون-فکنی‌شده، نتایج تحلیل عاملی تأییدی مدل شش عاملی را همانند پژوهش‌های قبلی مورد تأیید قرار داد. همچنین، این مقیاس دارای روایی ملاکی مناسبی است و همسانی درونی آن نیز مطلوب می‌باشد. پژوهشگران و مربیان و روان‌شناسان ورزشی می‌توانند از این مقیاس استفاده کرده و نتایج معتبری به دست بیاورند. در نهایت، نتایج پژوهش‌های بیشتر در بررسی بهتر این مقیاس اندازه‌گیری انگیزشی در جامعه ایرانی، می‌تواند کاربردی و قابل بحث باشد. مثلاً نظریه خودمختاری پیشنهاد می‌کند افرادی که انگیزش درونی دارند به احتمال کمتر از انجام فعالیت بدنی در درازمدت کناره‌گیری می‌کنند، بر این اساس پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی ارتباط ابعاد انگیزش با میزان غیبت و ترک فعالیت بدنی بررسی شود تا روایی قانونی این مقیاس بیشتر مورد آزمون قرار گیرد.
1. Ahmadi, M., Behzadnia, B., & Amani, J. (In press). Investigation of the Factor Structure of The Behavioral Regulation in Sport Questionnaire (BRSQ-6) in University Athletes. *Applied Research of Sport Management*.
  2. Ahmadi, M., Namazi Zade, M., & Behzadnia, B. (2014). The relationship between Basic psychological needs and indices of well-being (Eudaimonia and Hedonia) in physical activity of motional - physical disabled individuals. *Journal of Sport Psychology Studies*, 6, 95-104.
  3. Chatzisarantis, N., Hagger, M. S., Biddle, S. J., Smith, B., & Wang, J. C. (2003). A meta-analysis of perceived locus of causality in exercise, sport, and physical education contexts. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 25(3), 284-306.
  4. De Charms, R. (1968). *Personal Causation: The International Affective Determinations of Behavior*: Acad. Press.
  5. Deci, E. L. (1971). Effects of externally mediated rewards on intrinsic motivation. *J Pers Soc Psychol*, 18(1), 105.
  6. Deci, E. L., & Ryan, R. M. (1985). *Intrinsic motivation and self-determination in human behavior*: Springer Science & Business Media.
  7. Deci, E. L., & Ryan, R. M. (2000). The "what" and "why" of goal pursuits: Human needs and the self-determination of behavior. *Psychological Inquiry*, 11(4), 227-268.
  8. Deci, E. L., & Ryan, R. M. (2002). *Handbook of self-determination research*: University Rochester Press.
  9. Holland, M. J., Sharp, L., Woodcock, C., Cumming, J., & Duda, J. L. (2010). Validity and reliability of the Behavioral Regulation in Sport Questionnaire (BRSQ) with youth athletes. *Journal of Sport & Exercise Psychology*, 32, s175-s176.
  10. Hu, L. t., & Bentler, P. M. (1999). Cutoff criteria for fit indexes in covariance structure analysis: Conventional criteria

19. Pelletier, L. G., Fortier, M. S., Vallerand, R. J., & Briere, N. M. (2001). Associations among perceived autonomy support, forms of self-regulation, and persistence: A prospective study. *Motivation and Emotion*, 25(4), 279-306 .
20. Pelletier, L. G., Fortier, M. S., Vallerand, R. J., Tuson, K. M., Briere, N. M., & Blais, M. R. (1995). Toward a new measure of intrinsic motivation, extrinsic motivation, and amotivation in sports: The Sport Motivation Scale (SMS). *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 17, 35-35 .
21. Pelletier, L. G., Rocchi, M. A., Vallerand, R. J., Deci, E. L., & Ryan, R. M. (2013). Validation of the revised sport motivation scale (SMS-II). *Psychology of Sport and Exercise*, 14, ۳۴۱-۳۴۹, (۳)
22. Pelletier, L. G., Vallerand, R. J., & Sarrazin, P. (2007). The revised six-factor Sport Motivation Scale (Mallett, Kawabata, Newcombe, Otero-Forero, & Jackson, 2007): something old, something new, and something borrowed. *Psychology of Sport and Exercise*, 8(5), 615-621 .
23. Rocchi, M. A., Pelletier, L. G., & Couture, A. L. (2013). Determinants of coach motivation and autonomy supportive coaching behaviours. *Psychology of Sport and Exercise*, 14(6), 852-859 .
24. Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2000). Self-determination theory and the facilitation of intrinsic motivation, social development, and well-being. *American psychologist*, 55(1), 68 .
25. Sage, G. H. (1971). Introduction to motor behavior: A neuropsychological approach: Addison-Wesley Pub. Co.
26. Sarrazin, P., Boiché, J., & Pelletier, L. (2007). A self-determination theory approach to dropout in athletes. Intrinsic motivation and self-determination in exercise and sport, 229-241 .
27. Standage, M., Duda, J. L., & Ntoumanis, N. (2003). A model of contextual motivation in physical education: Using constructs from self-determination and achievement goal theories to predict versus new alternatives. *Structural equation modeling: a multidisciplinary journal*, 6(1), 1-55 .
11. Kaliush, P. R. (2014). Disordered Eating in Female Collegiate Athletes: Investigating the Relationships Among Coaching and Parenting Styles, Psychological Needs, and Self-Determined Motivation .
12. Li, F., & Harmer, P. (1996). Testing the simplex assumption underlying the Sport Motivation Scale: A structural equation modeling analysis. *Res Q Exerc Sport*, 67(4), 396-405 .
13. Lonsdale, C., Hodge, K., Hargreaves, E. A., & Ng, J. Y. (2014). Comparing sport motivation scales: A response to Pelletier et al. *Psychology of Sport and Exercise*, 15(5), 446-452 .
14. Lonsdale, C., Hodge, K., & Rose, E. A. (2008). The Behavioral Regulation in Sport Questionnaire (BRSQ): Instrument development and initial validity evidence. *Journal of Sport & Exercise Psychology*, 30(3), 323 .
15. Mallett, C., Kawabata, M., & Newcombe, P. (2007). Progressing measurement in sport motivation with the SMS-6: A response to Pelletier, Vallerand, and Sarrazin. *Psychology of Sport and Exercise*, 8(5), 622-631 .
16. Mallett, C., Kawabata, M., Newcombe, P., Otero-Forero, A., & Jackson, S. (2007). Sport motivation scale-6 (SMS-6): A revised six-factor sport motivation scale. *Psychology of Sport and Exercise*, 8(5), 600-614 .
17. Martens, M. P., & Webber, S. N. (2002). Psychometric properties of the Sport Motivation Scale: An evaluation with college varsity athletes from the US. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 24(3), 254-270 .
18. Ntoumanis, N., & Standage, M. (2009). Motivation in physical education classes A self-determination theory perspective. *Theory and Research in Education*, 7(2), 194-202 .

31. Viladrich, C., Torregrosa, M., & Cruz, J. (2011). Calidad psicométrica de la adaptación española del Cuestionario de Regulación Conductual en el Deporte. *Psicothema*, 23(4), 786-794 .
32. Wang, J., & Wang, X. (2012). Structural equation modeling: Applications using Mplus: *John Wiley & Sons*.
- White, R. W. (1959). Motivation reconsidered: the concept of competence. *Psychological review*, 66(5), 297 .
33. Zahariadis, P. N., Tsorbatzoudis, H., & Grouios, G. (2005). The sport motivation scale for children: preliminary analysis in physical education classes 1, 2. *Perceptual and motor skills*, 101(1), 43-54 .
- physical activity intentions. *Journal of educational psychology*, 95(1), 97 .
28. Standage, M., & Treasure, D. C. (2002). Relationship among achievement goal orientations and multidimensional situational motivation in physical education. *British Journal of Educational Psychology*, 72(1), 87-103. doi: 10.1348/000709902158784
29. Viladrich, C., Appleton, P. R., Quested, E., Duda, J. L., Alcaraz, S., Heuzé, J.-P., . . .
30. Hill, A. P. (2013). Measurement invariance of the Behavioural Regulation in Sport Questionnaire when completed by young athletes across five European countries. *International Journal of Sport and Exercise Psychology*, 11(4), 384-394 .

استناد به مقاله

احمدی، م.، نمازی‌زاده، م. و مختاری، پ. (۱۳۹۵). ویژگی‌های روان‌سنجی نسخه فارسی مقیاس تجدیدنظرشده انگیزش ورزشی در دانشجویان ورزشکار. *مجله مطالعات روان‌شناسی ورزشی*، شماره ۱۸، ص. ۱۹-۳۴.

Ahmadi, M., Namazizadeh, M., and Mokhtari, P. (2017). Psychometric Properties of Persian Version of the Revised Sport Motivation Scale among Athlete University Students. *Journal of Sport Psychology Studies*, 18; Pp: 19-34. In Persian

مقیاس تجدیدنظر شده انگیزش ورزشی (SMS-II)

کاملاً نادرست	تا حدی درست	کاملاً صحیح	من در این ورزش شرکت می‌کنم زیرا.....				
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۱ زیرا با یادگیری بیشتر در این ورزش، احساس لذت می‌کنم.
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۲ زیرا دانستن اینکه در این ورزش چگونه می‌توانم پیشرفت کنم، برای من خیلی جالب است.
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۳ زیرا کشف استراتژی‌های جدید اجرای ورزشی، برایم لذت بخش است.
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۴ زیرا ورزش کردن به طور منظم، نشان دهنده هویت من است.
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۵ زیرا ورزش کردن در راستای اصول زندگی من است.
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۶ زیرا ورزش کردن یک بخش جدایی ناپذیر زندگی من است.
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۷ زیرا ورزش یکی از بهترین روش‌هایی است که برای رشد دیگر جنبه‌های زندگی، انتخاب کرده‌ام.
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸ زیرا من این ورزش را به عنوان روشی برای پیشرفت خودم انتخاب کرده‌ام.
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۹ زیرا به این نتیجه رسیده‌ام که ورزش روش خوبی برای رشد جنبه‌های ارزش خودم است.
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۱۰ زیرا زمانی که برای ورزش وقت نمی‌گذارم، احساس بدی پیدا می‌کنم.
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۱۱ زیرا اگر ورزش نکنم، احساس بی‌ارزشی خواهم کرد.
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۱۲ زیرا اگر ورزش نکنم، اطرافیانم از من ناراحت می‌شوند.
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۱۳ زیرا نزدیکانم به خاطر ورزش کردن، به من پاداش می‌دهند.
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۱۴ زیرا اگر ورزش نکنم، دیگران من را تأیید نخواهند کرد.
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۱۵ قبلاً برای ورزش کردن دلایل خوبی داشتم. اما الان از خودم می‌پرسم که چرا باید این ورزش را ادامه دهم.
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۱۶ دیگر نمی‌دانم چه کار کنم، احساس می‌کنم توانایی موفقیت در این ورزش را ندارم.
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۱۷ بیشتر از این برای من مشخص نیست، من واقعاً فکر نمی‌کنم که جایی در این ورزش داشته باشم.